

[Gllstrup]

Måske er jeg hjulpet, eller måske er jeg blevet forvildet af, at jeg synes, jeg befinder mig i det, man kalder en deja-vu-situation. Her ved udgangen af 1980'erne står vi i en afstemningssituation, der svarer til, hvad vi stod i ved udgangen af 1970'erne, da vi stemte om f.eks. efterløn, om f.eks. naturgaseventyret og de andre ting.

Dér stod vi Fremskridtsfolk her på denne talerstol og forsøgte at fortælle, hvad det var, man stemte om. Hr. Svend Auken og hr. Poul Nielson og mange andre fortalte: Ih, hvor er de dumme, de Fremskridtsfolk. De har overhovedet ikke nogen som helst fornemmelse af, hvad det er for fremragende ting, man taler om.

Lyrikken fra hr. Svend Auken og hr. Poul Nielson ved udgangen af 1970'erne, hvor de sad i regeringsposition, svarer ganske til den lyrik, vi har hørt fra skatteministerens side i hans indlæg her i dag, om, hvordan det vil gå.

Det gik med naturgassen i 1980'erne og med efterlønnen præcis som Fremskridtspartiet sagde i slutningen af 1970'erne.

Jeg tror, at vi scorer hattrick, når vi forudsår, at når skatteministeren, bl.a. med Fremskridtspartiets stemmer – det er jo forligsstof – får gennemført sine forslag her, så vil vi i 1990'erne have skatteligningen delt ud på 275 enheder med forskellige politiske flertal og rævekager frem og tilbage mellem De Grønne og De Konservative, og hvem der nu ellers slutter sig sammen i flertalskoalitioner rundt omkring i de forskellige kommunalbestyrelser op igennem 1990'erne.

Disse 275 steder vil man få et gevaldigt tryk fra sine skatteforvaltninger, som vil sige: Det hele er blevet meget indviklet, for nu er det ikke bare lige hr. Pedersen ude i køret og træskommand Jensen, vi skal skatteligne. Nu er det nogle, der kommer rendende og siger, at de har bankkonti, har foretaget finansdispositioner i Spanien og Grækenland, og hvor det nu ellers vil ske inden for det indre marked. Der vil blive et pres fra de kommunale forvaltninger for at få flere og flere ansatte personer, og vi vil få 1990'ernes naturgasskandale – ikke med hr. Poul Nielson som afsender, men med den nuværende skatteminister som afsender. Det er det, der bliver den faktiske virkning.

Jeg er glad og taknemmelig for, at Fremskridtspartiet i forbindelse med indgåelsen af aftalen har fået nogle skriftlige garantier fra skatteministerens side om, hvordan det år for år

vil gå i den rigtige retning med færre og færre offentligt ansatte. Men jeg frygter, at i det virkelige liv vil det gå stik modsat det, som skatteministeren på skrift har lovet Fremskridtspartiet.

Vi tales ved i 1999 og ser, hvad der bliver det nye årtusinds store skandale. Men her har vi 1990'ernes skandale.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil godt gøre en bemærkning til skatteministeren. Jeg forstod på skatteministeren, at han nærmest mente, det var Socialdemokraterne, der havde forladt forhandlingerne om skattestruktur. Derfor synes jeg godt, jeg vil sætte datoer på.

Den 28. november 1989 sad fru Pia Gjellerup og jeg sammen med skatteministeren og nogle af hans embedsmænd herinde bag salen, hvor vi var nået meget tæt på en skitse, der var enigthed om. Og som fru Pia Gjellerup har refereret, skulle begge parter meget naturligt have mulighed for at samle op i forhold til vores bagland. Og skatteministeren skulle have mulighed for at forhandle med Kommunernes Landsforening.

Jeg vil godt bede skatteministeren bekræfte, at han holdt flere møder med Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg Kommuner om onsdagen, den 29. november, hvor skatteministeren opnåede tilslutning til det, vi havde lagt på bordet som skitsen til det, der kunne blive en løsning.

Det næste, jeg hørte fra skatteministeren, var en telefonsamtale – som jeg skal takke for – jeg fik ved 11-tiden torsdag den 30. november, hvor skatteministeren kunne meddele, at også denne sag var bragt ind i finanslovforhandlingerne med Fremskridtspartiet. Jeg var glad for den telefonsamtale, for ellers havde jeg den følgende dag, fredag morgen, på det socialdemokratiske gruppemøde fået mandat til at gøre sagen færdig. Det stod nemlig på dagsordenen. Og derfor var det godt, at jeg fik beskeden. Det skal ministeren ikke klandres for.

Det viser med al tydelighed, at regeringen har stået med en aftale i hånden med Socialdemokratiet, hvis de ville have den, men at regeringen har valgt at bukke sig i stedet for og tage en aftale op med Fremskridtspartiet. Det parti og den ordfører, som gang på gang her i Folketinget har sagt, at jo flere, der snyder i skat, jo